

om, at Fleertallet i Sandflugtscommissionen er To, hvoraf den Eine, den i selve Communen Boende, sandsynligvis i de fleste Tilfælde vil stemme for, at en Sandflugt bliver gjort til en offentlig fredet Sandflugt, saaledes at det egentlig kun vil komme an paa at vinde een Stemme i Sandflugtscommissionen, enten Overklitfogden eller Amtmedlemmet. Man vil nu maaskee snarest kunne vente, at det amtscommunale Medlem vil modsætte sig, hvor der ikke er nogen sær Anledning, hvorefter jeg vil gjøre opmærksom paa, at man ikke hos Overklitfogden efter den Stilling, Lovudkastet har anvist ham, honoreret med et temmelig tarveligt Honorar og selvfølgelig valgt med særligt Hensyn til hans Kjendskab til Dæmpningsarbejde o. s. v., tør forudsætte nogen særlig Interesse for i dette Forhold at varetage Statens Tarv eller for at forebygge, at ikke nye Sandflugtsstræfninger skulle komme ind under offentlig Fredning. Det vil altsaa i mine Tanker nærmest være Overklitinspecteuren og det amtscommunale Medlem, som Staten maa gjøre Regning paa ville varetage dens Interesse, Overklitinspecteuren ex officio og det amtscommunale Medlem af Omhu for Amtscommunens Rasse. Dette Endringsforslag regner jeg dog kun blandt dem, jeg vil fraraade det ærede Thing at vedtage, ikke blandt dem, jeg, saaledes som ved Endringsforslaget under Nr. 4, maa modsætte mig. — Om det, Endringsforslaget under Nr. 10 angaaer, er der allerede debatteret ikke Lidet, og denne Hund er gaaet ind og ud af Loven paa de forskjellige Stadier. Jeg tillægger mig ikke nogen afgjort Mening om, hvorvidt det er nødvendigt at holde Hunde ude af Klitterne, men det forekommer mig dog, at man nok kan tænke sig, at de kunne gjøre Skade der paa anden Maade end ved enten at æde Klittag, som det ærede Medlem (Madsen) ansøgte, eller ved at træde i Klitterne; jagende Hunde gjøre ikke lidet Forstyrrelse og gravende Hunde ikke mindre. Dette er vel isvrigt et af de Spørgsmaal, som jeg ikke tillægger nogen særdeles Vægt, men jeg vil dog hensille, om der efter de temmelig udførlige Forhandlinger, som ere førte i Landstinget om disse Hundes Tilstedeværelse, er nogen særlig Anledning til at foretage en Forandring i dette Punkt. — En-

dringsforslaget under Nr. 11 fætter mig egentlig i nogen Forlegenhed. Jeg under ganske vist Kliteierne saamegen Nytte af deres Klitstræfninger, som det er muligt at indrømme dem uden Skade for det Offentlige, og jeg vilde ønske, at de ret snart kunde faae en ganske anden Nytte af dem end den, som den tarvelige Faaregræsning indenfor en meget begrændset Tid af Aaret kan give dem, nemlig derved, at det lykkedes at dæmpe disse Klitter fuldstændigt, men paa den anden Side maa jeg erkjende, at jeg ikke har nogen særlig Sagkundskab i disse Forhold. Jeg kan ikke med Bestemthed sige, om det kunde være til Skade for Kliteierne, at en saadan Græsning tilstedes, og endmindre om det vilde være til Gavn for dem, at Frøet af Marehalmen bliver traadt ned i Sandet. Det er et af de Punkter, jeg ganske maa hensille til det ærede Things Afgjørelse, men da baade Sandflugtscommissionen og Klitinspecteuren skulle give deres Samtykke til denne Græsning, troer jeg ikke, at der fra det Offentliges Side kan indvendes Meget derimod. Jeg maa dog paa dette Punkt gjøre en Indvending mod en Yttring, der saldt fra en æret foregaaende Taler, om at man ikke skulde indskrænke Bodeiernes Ret. Jeg skal kun dertil sige, at de ingen Ret have; ved at vedtage dette Lovforslag giver man dem Afgang til en Ret, de ikke før have havt; men da man nu fordrer Mere af Bodeierne end tidligere, vil det ganske vist ogsaa være billigt at tilstede dem en større Afbenyttelse af deres Eiendom, forsaavidt dette kan ske uden Skade for det Offentlige. — Til § 21 er der stillet 2 forskjellige Endringsforslag. Dersom jeg skulde vælge mellem dem, vilde jeg tage Forslaget under Nr. 12, thi jeg kan ikke ansee det for rigtigt, at saadanne Bøder tilfalde en Rasse i Sognet, der kun bestaaer ved paalignede Bidrag fra Beboerne; dette vilde i Virkeligheden ikke være Andet end at lette Byrden for samtlige Stattebyere i Communen paa de Statslydbiges Bekostning. Jeg kan ikke samstemme med de Betænkeligheeder, som ere fremkomne fra et æret Medlem fra Ribe Amt (Termandsen) mod at lade Muleterne indflyde i de Fattiges Rasse, thi jeg troer ikke, at den Kjærlighedsjærning, som bliver udøvet ved Uddelingen af dens Beholdninger,